

Mojimir Čačija

Od kada je 1984. godine uspješno debitirao s klapom Sinj na Omišu donoseći autohtoni *a capella* izričaj Zagore među prevladavajuće priobalno-otočke klape, Mojimir Čačija (1953.) prisutan je na Festivalu dalmatinskih klapa kao glazbeni voditelj, obrađivač napjeva, skladatelj te od 2002. godine član stručnih povjerenstava za ocjenjivanje klapa i novih skladbi. Umjetnički je voditelj manifestacija: *Ne damo te, pismo naša* na poljudskom stadionu, od 2009. godine Festivala *Klape Gospi Sinjskoj* koji okuplja autore *a capella* duhovnih marijanskih skladbi, a od 2015. Festivala *Jelsa od versa* usmjerenog očuvanja neiscrpnog bogatstva otoka Hvara.

Sinjani ga smatraju dobrim duhom svoga grada, klapaši ga štiju i, kako su napisali članovi zagrebačke klape Kampanel, smatraju ikonom klapskog stvaralaštva, a on je ljubavlju i strahću život protkao onim što najviše voli i najbolje zna – glazbom. Ovaj svestrani glazbenik i nakon skoro pola stoljeća rada čim ustane ujutro sjeda za otvoreni klavir koji je ekskluzivni partner njegovog stvaralaštva. Mojimirov glazbeni put započinje u vrijeme studija u Zagrebu kad ga je rock odvuкао od ekonomije te je kao frontman i gitarist sastava Alkari i Posebno pakovanje (koji su nastali na tragu ondašnjih zvijezda jugoslavenske pop-rock scene grupe Time i Bijelo dugme) nastupao na plesnjacima u Šarengradskoj, Tvrtkovoju i drugim studentskim okupljalištima. Po povratku u Sinj s VIS-om Alkari zabavlja sugrađane na plesnjacima u dvorani Partizana, bašti Livno, na gradskom bazenu i u hotelu Alkar. A onda se početkom osamdesetih prihvatio uloge voditelja klape Sinj te svojevremeno voditelja pjevačkog zbora Kamešnica.

Prvi put nastupa na XVIII. omiškom Festivalu kao glazbeni voditelj klape Sinj s kojom osvaja ukupno 18 nagrada. U samom početku participiranja u klapskom svijetu odlučio se savjetovati s najvećim autoritetima na tom glazbenom polju. Obratio se Ljubi Stipišiću i Nikoli Bubli koji su ga uputili u tajne klapske pjesme koje je cijeloga radnog vijeka nastavio primjenjivati i usavršavati respektirajući učitelje. Najznačajniji uspjesi u toj dugoj i obostrano privrženoj priči su apsolutna pobjeda klape Sinj na završnoj večeri muških klapa 1992. godine, te pobjeda skladbe autora stihova i glazbe Mojimira Čačije „Umiri se more“ na Večeri novih skladbi 2011. godine. Čačija je, naime, na Omišu prisutan i kao obrađivač izvornih napjeva („Oj jablane“, „Ustani, Ivo, Ivane“, „Mare moja, moj uzorje“, ...) te autor skladbi „Lipo ime“ na tekst Jakše Fiamenga, „Materin plač“ Lucijane Brumnjak, „Uljenica moje matere“ Slavka Govorčina te „Vo je naša zemlja“ sinjskog pjesnika Jakova Dukića. Iako mnogo radi i stvara relativno mali broj autor-skih skladbi s kojima se predstavlja javnosti Čačija objašnjava: *Nastojim da svaka moja skladba bude drugačijeg glazbenog tki-*

va, da bude prepoznatljiva i originalna, izbjegavam bilo kakvo ponavljanje ili šprancu. Sve su pisane tako što iziskuju zahtjevniju izvedbu, a posebno tražim i pazim na dobre stihove.

U bogatoj karijeri klape Sinj, s kojom će 2017. obilježiti 35 godina rada, ističe njihovu međunarodnu aktivnost na koju se voditelj Mojimir Čačija s ponosom osvrtnuo: *Upravo smo nastupajući na pozornicama diljem Europe, u Americi i u Africi potvrdili svoje istinske vrijednosti, dobili povratnu informaciju o prepoznatljivosti glazbene kvalitete. Posebno smo ponosni na mini-turneju u Sjedinjene američke države 2005. godine koju smo realizirali u suradnji s poznatim američkim glazbenikom hrvatskog porijekla Nenadom Bachom. Nastupili smo u prestižnim dvoranama u Chicagu, New Yorku te u Kennedy centru u Washingtonu, a našim koncertima prisustvovali su brojni priznati glazbenici i pjevači gospela pa nam se tako jedna vrsna pjevačica u New Yorku pridružila u izvedbi „Amazing Grace“. Snimali smo u New Yorku u studiju tonskog snimatelja Johna Holbrooka, peterostrukog dobitnika Grammyja, koji je već bio gost kod nas u Sinju prigodom njegovog snimanja *a capella* CD-ova. U Africi smo 2006., u organizaciji Ministarstva vanjskih poslova Hrvatske, priredili nekoliko koncerata u Johannesburgu i Pretoriji. Posebno smo ponosni na brojne trofeje koje smo predstavljajući klapski izričaj i hrvatsku kulturnu baštinu u tradicijskoj kategoriji osvojili na međunarodnim festivalima diljem Europe. Nastupili smo u Rimu, Pragu, Parizu, Madridu, Barceloni, Berlinu, Beču, Lisabonu, Zurichu, Budimpešti... Posebno mjesto ima pobjeda na međunarodnom *a capella* natjecanju u Bolzanu 2002. godine gdje smo u jakoj konkurenciji čak 65 sastava osvojili tri zlata te iza sebe ostavili zbor iz Madrida i zbor iz Münchena koje vode doktori glazbe. Inače je u žiriju tog natjecanja sjedilo pet doktora znanosti koji su se, posebno po završetku programa kad smo zapivali za dušu i sve nazočne na fešti, čudili kako se može tako skladno višeglasno pjevati bez dirigenta.*